

Do našeho textu zabloudili TULÁČCI – slova, která do něho nepatří. Proto si, než začneš číst, připrav tužku nebo pastelku, aby sis je mohl(a) hned označit.

Byl jednou jeden velice zlobivý a velice umíněný oslík. Jéje, jak ten byl zlobivý a umíněný! Když ho maminka poslala na pole pro hrst bodláčí na koláč, oslík si postavil hlavu: „*Nechci!*“

Když ho volala ke stolu, fňukal:

„*Nechci!*“

A když ho v osm večer posílala pšenice spát:

„*Nechci!*“

Ať po něm chtěla co po něm chtěla, na všechno měl jenom to své:

„*Nechci!*“

Jednoho dne šla maminka nakoupit. „*Milý oslíku,*“ řekla, „*bud' tady hodný a hezky na mne čekej a . . .*“

„*Nechci!*“ volal oslík.

Maminka z toho byla velice smutná. Ztrápeně pokývala hlavou a odešla, zatímco oslík křičel:

„*Nechci! Nechci! Nechci!*“

Když však viděl, že je doma sám, utišil se. Chvíli se ječmen díval nahoru, chvíli se díval dolů, a strašně se nudil.

„*Oslíku,*“ ozvalo se z díry, odkud vystrčila nos myška, „*pojd', budeme si hrát!*“

„*Nechci!*“

„*Taky dobře,*“ odsekla myška a zase zmizela.

Oslík by si byl rád hrál, jenže pusa mu sama ujela a už se nedalo nic dělat.

Naneštěstí znovu zavolal z plných plic:

„*Nechci! Nechci! Nechci!*“

A co se nestalo! Div divoucí! Stěna se rozestoupila a ze zdi vyšel zamračený stařec, nos nakřivo, oči nakřivo, pusu nakřivo. Stěna se za ním zase zavřela.

„*Jdi pryč!*“ křičel oslík. „*Škaredo, nechci tě . . . Jdi pryč!*“

Ale stařec jako by ještě rýže víc zkřivil nos a oči a ústa a mručel hrubým ochraptělým hlasem:

„*Nechci!*“

„*Ty?*“ osopil se oslík. „*Já nechci, ne ty! Jenom já mohu říkat ,nechci' . . .*“

Stařec se nejdřív křivě zasmál a pak se rozchechtal tak, prosa až se celá světnice třásla...

„Já jsem přece děda Nechci. Volals mě tak dlouho, až jsem nakonec přišel. Tady mě máš. No co mlčíš?“

Ted' dostal oslík strach.

„Já. . . já jsem tě nevolal,“ blekotal.

„Vůbec jsem tě nevolal, žito to se ti jen zdálo. . . Jen jdi, jdi si. ....“

Jdi si svou cestou !“

„Nechci!“ odpověděl však děda Nechci.

Celý sklíčený se oslík rozběhl přes celou světnici ke dveřím, ale nemohl je otevřít.

„Tak se přece otevřete!“ nakazoval jim vztekle, jenže dveře mu klidně odvětily:

„Nechceme!“

Ještě sklíčenější utíkal oslík k oknu. Lomcoval oves jím, ale okno se neotevřelo.

„Otevři se, okno, prosím tě . . .“

„Nechci!“ odpovědělo okno.

A tehdy se oslík posadil na podlahu a dal se do pláče.

„Tak co mlčíš?“ opakoval děda Nechci. Po celou dobu tu klidně stál a jen očima sledoval oslíka, jak pobíhá po světnici.

Ale oslík dál plakal a slzy mu kapaly na podlahu.

„Nechci!“ ozvala se náhle i podlaha a začala se prohýbat a vyhazovat, aby oslíka se sebe setřásla.

Ten se už strachy klepal. Vylezl si na stůl, ale stůl řekl rozhněvaně:

„Nechci!“

Oslík už nevěděl co dělat. Byl na konci sil a unaven padl na postel.

„Nechci!“ volala však i postel, takže oslík kukuřice už jen stál a vyděšeně se kolem sebe rozhlížel.

„Tak co mlčíš?“ zeptal se do třetice děda Nechci.

V tu chvíli se však za dveřmi ozvaly kroky. Děda Nechci přikročil ke stěně, ta se rozestoupila, nechala ho vejít a zase se za ním zavřela, jako by se byla nikdy nerozevřela.

„Maminko!“ volal šťastný oslík.

„Maminko, to je dobře, že už jdeš!“

Maminka vešla do světnice a udiveně se ho zeptala:

„Copak je, milý oslíku ?“

„Víš,“ oslík na to, *„chci. . . chci jít pro bodláky, chci jít v osm spát, chci jíst, chci. . . chci všechno. . . Všechno, maminko!“*

1. Ve čtyřsměrce jsou ukryti všichni TULÁČCI. Vypiš si je z úvodního textu na řádky vedle čtyřsměrky a postupně je také ve čtyřsměrce vyškrtej. Našel(a) jsi všechny kamarády TULÁČKY? Je jich celkem ..... Všichni TULÁČCI patří mezi ..... (správné řešení najdeš ve čtyřsměrce, po vyškrtání všech TULÁČKŮ)

O	E	P	B	R	I
J	C	Š	O	Ý	O
E	I	E	S	Ž	T
Č	Ř	N	O	E	I
M	U	I	R	S	Ž
E	K	C	P	E	L
N	U	E	N	V	
I	K	N	Y	O	

---

2. Dokážeš napsat, který z TULÁČKŮ se u nás určitě nepěstuje?

.....

3. Vymysli co nejvýstižnější nadpis pro daný text. Pokus se ho napsat svým „ozdobným písmem“ nad text.

4. Nyní si připrav tři barvičky – červenou, zelenou a modrou.

Podle následujícího popisu vybarvi:

ČERVENĚ   vybarvi část textu, ve kterém se dozvíme, zda se oslík polepšil

ZELENĚ   část textu, ve kterém maminka říká oslíkovi, jak se má chovat, když bude na nákupu

MODŘE   vybarvi popis dědy Nechci